

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 726. Usque Ad Annum 813

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117859

§.8. Epistola prima ad Imperatorem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66091](#)

§. VIII.

Sæcul. VIII.
A. C. 731.*Epistola prima ad Imperatorem.*

Gregorius III. Papa sub initium Pontificatus sui datis ad Leonem Imperatorem litteris respondit ad Epistolam

*Anast. to. 7.
Conc. p. 7.*

vel sibi, vel Gregorio II. datam. Has litteras Papa exorditur in hunc modum:

Accepimus Indictione decima quarta Regni tui, Epistolam Majestatis tuæ ejusdem Indictionis, item Indictionis quinta decimæ anni primi Regni tui & sequentium usque ad annum nonum. Leone imperante Indictio decima quarta incidit in annum 731. sed Indictio decima quinta & novem sequentes, ad decem annos priores Regni ejus referendæ sunt, quo tempore Catholicus esse videbatur. Tum Papa prosequitur: *Epistolas tuas & Antecessorum tuorum in Ecclesia S. Petri diligenter conservamus. Quia in his Epistolis Sigillo tuo munitis, quibus manu tua cinnabari usus subscripsi, Sanctam Fidem nostram in tota sua puritate confiteris, & anathematisas omnem hominem, quicunque Patrum Decretis adversari ausus fuerit. Quid igitur jam animum tuum in transversum agit, postquam annis decem recto trahite incessisti? Toto hoc elapso tempore sacrarum Imaginum mentionem nunquam fecisti. Nunc vero dicis, eas Idolorum*

p. 10.

Hist. Eccles. Tom. X. C vices

Sæcul. VIII. vices subire, & qui eas adorant, esse Idololatras. Imagines penitus aboleri jubes, & Dei judicium non times, dum tam Fidelibus quam Infidelibus scandalum ponis. Quare, cum Imperator, & Christiani orbis Caput sis, in re tanta viros doctos & in rebus ad Religionem spectantibus versatissimos non interrogasti? Hi causam te docuissent, cur Deus prohibuerit, ne opera hominum adorentur. Patres, Magistri nostri, & sex Concilia banc ad nos Traditionem transmiserunt, & tu illorum testimonium non recipis. Quia vir rufus es & illiberalis, cogimur tibi scribere sermones duros, at bono sensu & Dei veritate plenos. Obtestamur te, ut dimissa præsumptione & superbia tua nos humili mente audias.

Olim ita locutus est Deus propter Idololatras, qui in terra Promissionis habitantes adorabant animalia aurea, argentea, & lignea, aves quoque & omne genus creaturarum, dicentes: Hi sunt Dii nostri, & alii non dantur. Ideo Deus prohibuit construi opera hominum, noxia, abominanda, & a Dæmone inventa. Sunt tamen aliqua, quæ Deus ad honorem suum fieri præcepit, nimirum, Legis Tabulas, Arcam, & Cherubinos. An non hæc quoque erant opera hominum? In novissimis temporibus misit Deus Filium suum, qui carnem assumpsit, quem Ierusalem.

solymitæ conspexerunt, qui multos Actus Sæcul. VIII.
 sensibiles exercuit. Itaque, qui ipsum vi- A.C. 731.
 derant, talem, qualem viderant, pinxe-
 runt. Pari modo depicti fuere S. Jaco-
 bus Domini nostri secundum carnem pro-
 pinquis, S. Stephanus & alii Martyres.
 His Imaginibus in universum orbem de-
 latis, cessarunt homines adorare Dæmo-
 nem, ut eas adorarent, non Cultu Latræ,
 sed Cultu Relativo. Et infra: *Quare* ^{Imaginum}
Patrem JEsu Christi non pingimus? *Quia* ^{Cultus.}
nimirum Natura Divina repræsentari
non potest. Si Patrem vidissimus, pari
 modo ac Filium pingemus; tu vero dice-
 res, esse Idolum. *Insimulas nos, quod a-*
doremus saxa, muros, & asseres. Non
 ita est, *Auguste!* sed in memoriam redu-
 cimus illos homines, quorum imagines
 sunt, & nomina gerunt, tum mentes no-
 stras humili repentes atque rudes ad cæle-
 stia elevamus. Non Icones, Deos esse,
 censemus, absit horrendum malum! nec
 in imaginibus spem nostram ponimus. Si
 autem sit Imago Domini Nostri, dici-
 mus: *Domine JEsu Christe, Fili Dei!*
adjuva nos! salva nos! si sit Imago S.
 Matris ejus, dicimus: *S. Mater Dei, ora*
Filium tuum, ut salvet animas nostras!
si sit Imago Martyris, S. Stephane! qui
 pro JEsu Christo sanguinem tuum fudi-
 sti, qui apud eum plurimum potes, tan-

G 2 quam

Sæcul. VIII. quam Princeps Martyrum, ora pro nobis!
A. C. 731.

p. 115.

Iterum inferius: *Potuissimus, potestate & Auctoritate S. Petri prædicti pœnas in te statuere, sed cum te ipsum anathematizaveris, anathema sis. Rursus: Præstaret, te Hæreticum nominari, quam persecutorem, & Sacrarum Imaginum destructorem; sed tibi Hæretici nomen non convenit, quia veritatem oppugnas luce meridiana clariorem. Habebas maximæ Auctoritatis Episcopum, Fratrem nostrum, Dominum Germanum, quem te tanquam patrem consulere oportebat, Virum tam in causis Ecclesiæ quam Reipublicæ versatissimum hodie annos vitæ numerantem octoginta quinque, cuius opera tot antea Patriarchæ, tot Imperatores usi fuerant. Hunc tu expulisti, ut impium & insanum istum Ephesinum Apollinari filium audires, aliosque hujus farinæ homines, qualis est Theodosius Episcopus Ephesinus, inter Iconoclastarum principes non postremus.* Deinde Papa refert exemplum Constantini Pogonati, qui sextam Synodum convocari jussit, & se ipsum primo submittens Patrum Decreta observari mandavit. Et subjungit: *Hinc vides, Princeps! non Imperatorum esse, sed Episcoporum Res Ecclesiasticas definire. Sicut igitur Episcopi, Ecclesiis præfecti, a negotiis Reipublicæ abstinent,*

Cone. 7. Att.

I. p. 55.

Sup. Lib.

XL. §. II.

27. p. 18.

nent, ita etiam Imperatores Quæstiones Sæcul. VIII.
Ecclesiæ non decidunt, sed ea, quæ ad se A.C. 731.
pertinent, administrent. Verum Impe-
ratorum Episcoporumque concordia, u-
traque potestas in unam coalescere vide-
tur, quando in pace & charitate omnia
tractantur.

In litteris tuis petiisti a nobis, ut
Concilium Oecumenicum convocaremus;
id nobis jam non videtur. Tu es ille,
qui Imagines persequeris. Contine te,
& quiesce; Mundus erit in pace, & ces-
fabunt scandala. Ponamus enim congre- S.Gregor.III
gari Episcoporum Concilium, at nullum Epistola ad
habemus Imperatorem, qui pro more con- Leonem III.
fideat, quem pietatis amantem venerari
possimus, qui bene docentes remunerari,
& a veritate aberrantes cobibere velit.
Tu enim ipse es rebellis Ecclesiæ filius,
& Barbarorum more Fideles persequeris.
An non vides, tua in Sacras Imagines
molimina seditionem esse, & turpis super-
biae fructum? Tranquilla pace frueban-
tur Ecclesiæ, cum tu pugnas excitasti,
gravissimo omnium scandalo. Insanire
desine, tunc nullo Conilio erit opus.
Deinde narrat Pontifex, totum Occi-
dentem ab ipso defecisse, ex quo allatæ
essent litteræ, quod ad delendas Imag-
ines vim adhibuisset. Imagines tuæ, in-
quit, direptæ, in lutum projectæ, & pe-
dibus plebis calcatae fuere. Longobardi,

C 3 Sarma-

p. 19.
Sup.n.s.

Sæcul. VIII.
A. C. 731.

Sarmatæ, aliique populi, qui ex Septentrione advenierunt, in Decapolim, miseram profecto te Imperatore Provinciam! irruerunt, Ravennam Metropolim occuparunt, & ejecto tuo Magistratu, suos Praefectos immiserunt. Jam vero Civitatibus nobis proximis & Urbi eandem sortem minitantur. Roma perit, nec tu ille es, qui servare eam possis. Hos fructus nobiles tua insipientia peperit.

Terrere nos vis, dicens, mittam Romanum, qui Imaginem S. Petri comminuant, jubebo, Gregorium Papam vinculis onustum abstrahi, sicut olim Constans stantius † Martinum. Scito Papas esse Conciliatores pacis, ejusdemque inter Orientem & Occidentem Arbitros. Non est, cur minas tuas timeamus; si enim in locum non plus una Leuca Roma, qua Campaniam spectat, distantem recedimus, securi sumus. Decapolis, cuius hic Gregorius III. meminit, illa ipsa est Provincia, quæ frequentius Pentapolis nominabatur, & cuius Caput Ravenna habebatur.

§. IX.

Secunda Papæ ad Imperatorem Epistola.

to.7. Conc.
p. 23.

Cum Leo Imperator iterum Papæ scripsisset, is respondit in hunc modum: Litteras tuas Rufinus Legatus tuus mibi red-